

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4322/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужила мал. АА из ..., коју заступа законска заступница мајка ББ из ... и ББ из ..., против туженог ВВ из ..., Република ..., ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 256/20 од 16.07.2020. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 256/20 од 16.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П2 25/17 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужени природни биолошки отац мал. тужиле, са личним подацима наведеним ближе у том ставу изреке, те да се на основу ове пресуде по њеној правноснажности има извршити упис очинства туженог у МКР за матично подручје Ставом другим изреке, мал. тужила поверена је на самостално вршење родитељског права законској заступници – мајци. Ставом, трећим изреке, обавезан је тужени да на име издржавања своје мал. ћерке месечно плаћа износ од 15.000,00 динара почев од 15.12.2017. године па убудуће, док за то буду постојали законски услови с тим да доспеле обавезе плати одједном, а убудуће почев од 01. до 10. у месецу за текући месец на руке мајци детета, док је преко износа од 15.000,00 динара до траженог износа од 300 евра, на име издржавања мал. тужиле, захтев одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 256/20 од 16.07.2020. године, одбијена је као неоснован жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена у делу става трећег изреке у односу на обавезивање туженог да на име издржавања своје мал. ћерке месечно плаћа износ од 15.000,00 динара, почев од 15.12.2017. године па убудуће, док за то буду постојали законски услови с тим да доспеле обавезе плати одједном.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је лично изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 2. у вези члана 85. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 85. став 6. ЗПП, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, што значи да је у наведеним поступцима странкама одузета постулативна способност и да те поступке могу водити само преко пуномоћника из реда адвоката.

Чланом 410. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Имајући у виду да је тужени, који није адвокат, лично изјавио ревизију као ванредни правни лек, то применом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић